تعادل

WWW.TAADOLNEWSPAPER.IR

چهارشنبه اول مهر ۱۴۰۵ | ۱۱ ربیع‌الثانی ۱۴۴۸ | سال سیزدهم | شماره ۳۴۱۷ | Wed. Sep 23. 2026

صاحب امتیاز: موسسه رسانه نگاران خوب اندیش
مدیر مسوول: حجت طهماسبی
سردبیر: حجت طهماسبی
نشانی: خیابان ستارخان - خیابان کوثر دوم - بن بست مینو
تلفن: ۶۶۴۲۰۷۶۹ - نمابر: ۶۶۴۲۰۴۱۷
چاپ: صمیم - توزیع: نشر گستر امروز - تلفن: ۶۱۹۳۳۰۰۰
سازمان شهرستان‌ها: ۶۶۱۲۶۰۸۸
اذان ظهر: ۱۱:۵۷ | اذان مغرب: ۱۹:۱۸ | اذان صبح فردا: ۴:۲۸

info@taadolnewspaper.ir

مرامنامه اخلاقی روزنامه تعادل در وبسایت رسمی روزنامه در دسترس است

خبر روز

شورای نگهبان سقف ۱۴ سکه‌ای مهریه را خلاف شرع دانست

شورای نگهبان با ایراد به طرح اصلاح قانون نحوه اجرای محکومیت‌های مالی و قانون مدنی، محدود کردن ضمانت اجرای مهریه به ۱۴ سکه را خلاف شرع دانست و مصوبه مجلس را برای رفع ایرادات و ابهامات به بهارستان باز گرداند. طرح «اصلاح موادی از قانون نحوه اجرای محکومیت‌های مالی و قانون مدنی» که در افکار عمومی به «طرح مهریه» شهرت یافته است، پس از تصویب مجلس شورای اسلامی در اول شهریورماه ۱۴۰۵، در هیات عالی نظارت بر حسن اجرای سیاست‌های کلی نظام و شورای نگهبان بررسی شد. بر اساس گزارش سخنگوی شورای نگهبان، در فرآیند بررسی این طرح، جلسات متعددی با حضور موافقان و مخالفان مصوبه، اعضای شورای نگهبان و کارشناسان پژوهشکده شورای نگهبان برگزار شده و ابعاد فقهی آن نیز در مجمع مشورتی فقهی شورای نگهبان مورد بررسی قرار گرفته است.

معلولان از عدم دسترسی به معابر و اماکن عمومی گلایه دارند

شهر برای همه نیست

مناسب‌سازی روی کاغذ، موانع در خیابان

گزارش

گلی ماندگار |

سال‌هاست موضوع مناسب‌سازی معابر، ساختمان‌های عمومی و شبکه حمل‌ونقل شهری در برنامه‌های مدیریت شهری و دستگاه‌های اجرایی مطرح می‌شود؛ پروژه‌هایی که قرار است رفت‌وآمد و حضور اجتماعی افراد دارای معلولیت را آسان‌تر کند، اما آنچه در بسیاری از خیابان‌ها، پیاده‌روها، ایستگاه‌های اتوبوس و ساختمان‌های عمومی دیده می‌شود، همچنان با مفهوم «شهر دسترس‌پذیر» فاصله دارد. رمپ‌هایی که شیب نامناسب دارند، پیاده‌روهایی که با خودرو، تابلو، درخت یا وسایل مختلف مسدود شده‌اند و آسانسورهایی که در برخی ایستگاه‌ها یا ساختمان‌ها از دسترس خارج هستند، نشان می‌دهد مناسب‌سازی هنوز در بسیاری از نقاط از یک الزام حقوقی و اجتماعی به یک اقدام مقطعی و ظاهری تقلیل یافته است. برای فردی که با ویلچر تردد می‌کند، یک جدول چند سانتی‌متری می‌تواند به اندازه یک دیوار بلند مانع ایجاد کند. برای فردی که از عصا استفاده می‌کند، سطح ناهموار پیاده‌رو می‌تواند خطر زمین‌خوردن داشته باشد و برای فرد نابینا، نبود مسیر مناسب یا وجود موانع در پیاده‌رو می‌تواند عبور از یک خیابان را به تجربه‌ای پرخطر تبدیل کند. در چنین شرایطی، مساله مناسب‌سازی فقط به ساخت رمپ در مقابل یک ساختمان یا همسطح کردن بخشی از پیاده‌رو محدود نمی‌شود. دسترس‌پذیری زمانی معنا پیدا می‌کند که فرد دارای معلولیت بتواند بدون وابستگی به دیگران، از خانه خارج شود، در خیابان حرکت کند، سوار اتوبوس یا مترو شود، به اداره، بانک، مرکز درمانی، فروشگاه یا فضای تفریحی برود و در نهایت دوباره به خانه بازگردد.

رمپ هست، اما مسیر قابل استفاده نیست

یکی از مهم‌ترین انتقادهایی که از سوی افراد دارای معلولیت مطرح می‌شود، اجرای ناقص و غیراستاندارد مناسب‌سازی است. در برخی اماکن عمومی رمپ ساخته شده، اما شیب آن به اندازه‌ای زیاد است که استفاده از آن برای فرد ویلچرنشین بدون کمک دیگران دشوار یا غیرممکن است. گاهی نیز رمپ به شکلی ساخته شده که مسیر حرکت ویلچر به مانع دیگری ختم می‌شود. فرهاد احمدی، یک فرد دارای معلولیت جسمی و حرکتی با اشاره به تجربه خود به تعادل می‌گوید: برخی رمپ‌هایی که در سطح شهر ساخته شده‌اند، عملاً قابل استفاده نیستند. در بعضی از اماکن رمپ فقط برای اینکه گفته شود مناسب‌سازی انجام شده ساخته شده است، اما وقتی فردی با ویلچر بخواهد از آن استفاده کند، متوجه می‌شود شیب یا عرض رمپ مناسب نیست یا بعد از رمپ مانع دیگری وجود دارد. او می‌افزاید: مناسب‌سازی نباید صرفاً در مرحله ساخت پروژه مورد توجه قرار گیرد، بلکه باید پس از اجرا نیز بررسی شود که آیا فرد دارای معلولیت واقعاً می‌تواند از آن استفاده کند یا خیر.

پیاده‌روهایی که مسیر عبور را می‌بندند

این فرد دارای معلولیت ادامه می‌دهد: پیاده‌رو برای بسیاری از شهروندان تنها مسیری برای عبور از یک نقطه به نقطه دیگر است، اما برای فرد دارای معلولیت، کیفیت و دسترس‌پذیری همین مسیر می‌تواند تعیین‌کننده امکان حضور او در جامعه باشد. احمدی تاکید می‌کند: پارک خودرو روی پیاده‌رو، وجود پله در مسیر، اختلاف سطح، حفاری‌های شهری، تیر برق، تابلوهای تبلیغاتی، سطل‌های زباله، دکه‌ها و حتی چیدمان نامناسب برخی تجهیزات شهری، مسیر حرکت را برای ویلچر و وسایل کمک‌حرکتی دشوار می‌کند. او می‌افزاید: در چنین شرایطی حتی اگر یک ساختمان کاملاً مناسب‌سازی شده باشد، دسترسی به آن ممکن است از چند ده متر قبل با مانع روبرو شود. یعنی ممکن است ورودی یک اداره رمپ استاندارد داشته باشد، اما فرد دارای معلولیت نتواند خود را از پیاده‌رو تا مقابل در ورودی برساند.

وقتی یک سفر ساده به کمک دیگران وابسته می‌شود

فعالان حوزه معلولان بارها بر این نکته تأکید کرده‌اند که مناسب‌سازی باید به شکل «زنجیره دسترسی» دیده شود. خانه، پیاده‌رو، خیابان، ایستگاه حمل‌ونقل عمومی، وسیله‌نقلیه، ساختمان مقصد و مسیر بازگشت، همه باید به یکدیگر متصل باشند. حذف تنها یک حلقه از این زنجیره می‌تواند کل مسیر را برای فرد دارای معلولیت غیرقابل استفاده کند. حمل‌ونقل عمومی یکی دیگر از بخش‌هایی است که دسترس‌پذیری آن تأثیر مستقیمی بر استقلال افراد دارای معلولیت دارد. اگر فردی نتواند به شکل ایمن و مستقل از اتوبوس، مترو یا سایر وسایل حمل‌ونقل عمومی استفاده کند، عملاً بخش قابل توجهی از امکان حضور او در جامعه محدود می‌شود. کیانوش مرادی، از فعالان حوزه معلولان نیز درباره مشکلات حمل و نقل عمومی برای معلولان به تعادل می‌گوید: مشکل فقط نبود رمپ در اتوبوس نیست؛ بلکه مجموعه‌ای از موانع باعث می‌شود استفاده از ناوگان عمومی برای بسیاری از افراد دارای معلولیت دشوار شود. او می‌افزاید: ممکن است اتوبوس به رمپ مجهز باشد، اما اگر خودرو در ایستگاه توقف کرده باشد یا اتوبوس با فاصله از جدول بایستد، فرد ویلچرنشین نمی‌تواند به‌راحتی از رمپ استفاده کند. در بعضی موارد نیز فرد برای سوار شدن به کمک راننده یا شهروندان دیگر نیاز پیدا می‌کند.» این فعال حوزه معلولان ادامه می‌دهد: استقلال، یکی از مهم‌ترین موضوعات در مناسب‌سازی است. فرد دارای معلولیت نمی‌خواهد برای انجام هر کار روزمره منتظر کمک دیگران باشد؛ او نیز مانند سایر شهروندان حق دارد مستقل زندگی کند و در شهر رفت‌وآمد داشته باشد.

مترو و کابوس آسانسورهای خارج از سرویس

مرادی تاکید می‌کند: از سوی دیگر مترو برای بسیاری از شهروندان وسیله‌ای سریع و ارزان برای جابه‌جایی است، اما برای افراد دارای معلولیت، دسترسی به ایستگاه و حرکت در داخل آن اهمیت بیشتری دارد. وجود آسانسور، مسیر شیب‌دار، ورودی مناسب و فضای کافی برای عبور ویلچر از الزامات اولیه دسترس‌پذیری است. با این حال، حتی وجود تجهیزات مناسب‌سازی نیز زمانی ارزش دارد که این تجهیزات فعال و قابل استفاده باشند. او می‌افزاید: اگر آسانسور یک ایستگاه از کار افتاده باشد، فرد ویلچرنشین نمی‌تواند مانند سایر مسافران از پله استفاده کند. در چنین شرایطی ممکن است یک نقص فنی ساده، مسیر رفت‌وآمد او را به‌طور کامل مختل کند. فعال حوزه معلولان خاطرنشان می‌کند: برای کسی که با ویلچر حرکت می‌کند، خراب بودن آسانسور یک مشکل کوچک نیست. ممکن است کل برنامه روزانه فرد به دلیل همین خرابی به هم بخورد و حتی نتواند از ایستگاه خارج شود. به این ترتیب تجهیزات مناسب‌سازی باید علاوه بر نصب، به‌طور مستمر نگهداری و تعمیر شوند و برای خرابی آنها نیز سازوکار مشخصی وجود داشته باشد.

ساختمان‌های عمومی؛ از بانک و اداره تا مراکز درمانی

کیانوش مرادی در ادامه به مناسب‌سازی ساختمان‌ها اشاره کرده و می‌گوید: مناسب‌سازی اماکن عمومی تنها به معابر و حمل‌ونقل شهری محدود نمی‌شود. ساختمان‌های اداری، بانک‌ها، مراکز درمانی، مراکز خرید، فرهنگسراها، پارک‌ها و سایر فضاهای عمومی نیز باید امکان استفاده مستقل افراد دارای معلولیت را فراهم کنند. او می‌افزاید: در برخی ساختمان‌ها ممکن است ورودی اصلی دارای پله باشد و رمپ در گوشه‌ای از ساختمان قرار گرفته باشد که فرد برای رسیدن به آن ناچار به طی کردن مسیر دیگری شود. در بعضی موارد نیز آسانسور وجود دارد، اما فضای داخل آن برای ویلچر مناسب نیست یا مسیر دسترسی به آسانسور با مانع مواجه است.

مناسب‌سازی نباید نمایشی باشد

یکی از انتقادهای جدی فعالان این حوزه این است که گاهی مناسب‌سازی به پروژه‌ای برای ثبت در گزارش عملکرد دستگاه‌ها تبدیل می‌شود، نه اقدامی که نتیجه آن در زندگی روزمره افراد دارای معلولیت قابل مشاهده باشد. کیانوش مرادی در این باره می‌گوید: یک رمپ ساخته می‌شود، اما کسی بررسی نمی‌کند که آیا ویلچر می‌تواند به‌راحتی از آن عبور کند یا خیر. یک آسانسور نصب می‌شود، اما نگهداری منظم آن مورد توجه قرار نمی‌گیرد. مسیر ویژه‌ای طراحی می‌شود، اما با پارک خودروها یا قرار گرفتن موانع مختلف عملاً غیرقابل استفاده می‌شود. این فعال حوزه معلولان خاطرنشان می‌کند: معیار موفقیت مناسب‌سازی نباید تعداد رمپ‌ها یا تعداد پروژه‌های اجراشده باشد. باید دید فرد دارای معلولیت بعد از اجرای پروژه چقدر استقلال بیشتری پیدا کرده است. در طراحی و ارزیابی پروژه‌های شهری باید نظر خود افراد دارای معلولیت نیز جدی گرفته شود؛ چرا که ممکن است یک طرح از نظر فنی روی کاغذ مناسب به نظر برسد، اما در استفاده واقعی مشکلات متعددی داشته باشد.

حق حضور معلولان در شهر

معلولیت نباید به معنای خانه‌نشینی یا وابستگی دایمی به دیگران باشد. وقتی یک شهروند به دلیل نبود مسیر مناسب نمی‌تواند از خانه خارج شود، وقتی برای سوار شدن به اتوبوس نیازمند کمک دیگران است یا وقتی خرابی آسانسور مترو برنامه او را مختل می‌کند، مساله فقط یک مشکل عمرانی یا فنی نیست؛ بلکه موضوع به حق دسترسی برابر به خدمات و فضای شهری مربوط می‌شود. فعالان حوزه معلولان معتقدند مناسب‌سازی باید از یک پروژه مقطعی به یک رویکرد دایمی در مدیریت شهری تبدیل شود؛ رویکردی که در آن تمام مراحل طراحی، اجرا، نظارت و نگهداری با توجه به نیازهای افراد دارای معلولیت انجام شود. در نهایت، شهری که برای ویلچر، عصا، کالسکه کودک یا سالمند مسیر مناسبی ندارد، برای بخش قابل توجهی از شهروندان قابل استفاده نیست. مناسب‌سازی زمانی محقق شده است که فرد دارای معلولیت برای عبور از خیابان، ورود به ساختمان، استفاده از حمل‌ونقل عمومی یا دریافت یک خدمت ساده، مجبور نباشد هر روز از دیگران کمک بگیرد. شهر دسترس‌پذیر، شهری نیست که فقط چند رمپ در آن ساخته شده باشد؛ شهری است که موانع آن به اندازه‌ای کم شده باشد که افراد دارای معلولیت بتوانند بدون ترس، بدون وابستگی و با حفظ استقلال خود در آن زندگی کنند.

روی خط خبر

طرح جدید آموزش و پرورش برای تغییر شیوه ارزشیابی دانش‌آموزان

سرپرست مرکز ارزشیابی وزارت آموزش و پرورش از طرح جدید این وزارتخانه برای تغییر شیوه ارزشیابی دانش‌آموزان خبر داد. عبدالرضا فولادوند، سرپرست مرکز ارزشیابی و تضمین کیفیت نظام آموزش‌وپرورش، درباره تغییر شیوه ارزشیابی به خبرنگار ایلنا گفت: طرحی در این زمینه پیشنهاد شده و این موضوع در شورای معین ستاد انقلاب فرهنگی و همچنین شورای عالی آموزش‌وپرورش مطرح شده است. با این حال، طرح مذکور باید در شورای عالی انقلاب فرهنگی نیز بررسی و کارشناسی شود. وی افزود: مقدمات اولیه این طرح از سوی ارایه‌دهنده آن انجام شده است و در ادامه، موضوع باید مراحل کارشناسی و بررسی‌های لازم را در شورای عالی انقلاب فرهنگی طی کند. فولادوند درباره جزییات این طرح اظهار کرد: بر اساس پیشنهاد مطرح‌شده، آزمون‌ها از فرآیند دریافت دیپلم پایه دوازدهم تفکیک خواهند شد. در این چارچوب، دانش‌آموزان با گذراندن مجموعه‌ای از آزمون‌ها و کسب امتیاز لازم، فارغ‌التحصیل خواهند شد. در صورت اجرای این طرح، کنکور حذف و آزمون پایان دوره جایگزین آن خواهد شد. به گفته وی، آزمون پایان دوره به‌صورت یک آزمون جامع برگزار خواهد شد و از نظر ساختار، مشابه آزمون‌های جامع دانشگاهی خواهد بود. فولادوند تأکید کرد: این طرح در حال حاضر در مرحله مقدماتی قرار دارد و هنوز نهایی نشده است. در صورت تصویب و اجرای آن، آزمون جامع پایان دوره می‌تواند جایگزین سازوکار فعلی شود. وی خاطرنشان کرد: به نظر می‌رسد این طرح، در صورت فراهم شدن زیرساخت‌های لازم، قابلیت اجرای مناسبی داشته باشد. البته اجرای آن نیازمند ایجاد و تکمیل زیرساخت‌های مربوط است. در پیشنهاد ارایه‌شده، سال ۱۴۰۷ به عنوان زمان احتمالی اجرای طرح مطرح شده است؛ با این حال، باید تأکید کرد که این موضوع همچنان در حد یک پیشنهاد است و طرح به تصویب نهایی نرسیده و در مرحله مقدماتی قرار دارد. در نهایت باید منتظر ماند و دید این طرح به تصویب خواهد رسید یا خیر. فولادوند در پایان گفت: در چنین شرایطی، هر دانش‌آموزی که تمایل داشته باشد می‌تواند در آزمون‌های مربوط به ورود به دانشگاه شرکت کند و در آزمون جامع پایان دوره حضور یابد. سپس دانشگاه‌ها می‌توانند بر اساس امتیازات کسب‌شده، پذیرش خود را انجام دهند و داوطلبانی را که امتیازات بالاتری به دست آورده‌اند، در اولویت پذیرش قرار دهند.

طرح «سه‌شنبه‌های بدون خودرو» به دستگاه‌های دولتی رسید

رییس سازمان حفاظت محیط زیست از قرار گرفتن طرح «سه‌شنبه‌های بدون خودرو» در دستور کار دولت چهاردهم خبر داد و گفت: قرار است دستگاه‌های اجرایی یک روز در هفته استفاده از خودروهای شخصی را کنار بگذارند و مدیران و کارکنان از حمل‌ونقل عمومی استفاده کنند. هر سال ۲۲ سپتامبر (۳۱ شهریور) همزمان با روز جهانی بدون خودرو، موضوع کاهش استفاده از خودروهای شخصی و توسعه حمل‌ونقل عمومی بار دیگر مورد توجه قرار می‌گیرد؛ روزی که در سال‌های گذشته در برخی کلان‌شهرهای کشور نیز با اجرای کمپین‌ها و برنامه‌های نمادین گرامی داشته شده است. با این حال، تجربه سال‌های گذشته نشان داده است که کاهش وابستگی به خودروهای شخصی نمی‌تواند صرفاً به یک روز یا یک کمپین محدود شود و برای تغییر الگوی سفر شهروندان، استمرار برنامه‌های فرهنگی و مشارکت دستگاه‌های اجرایی و مدیران شهری ضروری است. مسعود پزشکیان - رییس جمهوری ایران - نیز در ابلاغیه‌ای دستور داد که کلیه دستگاه‌های اجرایی به نحوی برنامه‌ریزی کنند که کارکنان و مدیران دستگاه ذی‌ربط روز مشخصی از هر هفته را «به عنوان روز بدون خودرو» با استفاده از وسایل حمل و نقل عمومی (اتوبوس و مترو) در محل کار حضور یابند. در همین راستا، شینا انصاری - رییس سازمان حفاظت محیط زیست از قرار گرفتن طرح «سه‌شنبه‌های بدون خودرو» در دستور کار دولت چهاردهم خبر داد و اظهار کرد: قرار است دستگاه‌های اجرایی از خودشان آغاز کنند و مدیران و کارکنان در یک روز از هفته به جای استفاده از خودروهای شخصی، از حمل‌ونقل عمومی استفاده کنند. وی با اشاره به روز جهانی بدون خودرو و برنامه‌هایی که در سال‌های گذشته همزمان با این روز در کلان‌شهرها اجرا می‌شد، اظهار کرد: شاهد برگزاری کمپین‌ها و برنامه‌هایی با محوریت «بدون خودرو» در شهرهای مختلف در سال‌های گذشته در این روز بوده‌ایم. انصاری افزود: کاری که در حال حاضر در دستور کار قرار داده‌ایم، فراتر از موضوع «روز بدون خودرو» است و در قالب طرح «سه‌شنبه‌های بدون خودرو» دنبال می‌شود. رییس سازمان حفاظت محیط زیست ادامه داد: بر اساس این طرح، دستگاه‌های اجرایی باید از خودشان شروع کنند و یک روز در هفته از خودروهای شخصی استفاده نکنند و مدیران و کارکنان دستگاه‌ها برای تردد از حمل‌ونقل عمومی استفاده کنند.

رویداد

کرونا اوج گرفت؛ افزایش ۱۷ درصدی نمونه‌های مثبت

درصد مثبت آنفلوآنزا در استان بوشهر با ۲۵.۳ درصد، همچنان بالاتر از آستانه هشدار بالا است. همچنین در استان‌های هرمزگان (۸.۶) و خوزستان (۵.۶) درصد مثبت آنفلوآنزا، از آستانه هشدار پایین یعنی ۵ درصد، بالاتر گزارش شده است. بنا بر اعلام مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت، بر اساس داده‌های نظام مراقبت دیده‌وری تنفسی ۲ پاتوژن آنفلوآنزا و کووید-۱۹ در هفته بیست و ششم سال ۱۴۰۵ یعنی هفته منتهی به ۲۷ شهریور، نسبت موارد دارای علائم عفونت‌های تنفسی، در مراجعین سرپایی نسبت به هفته گذشته، کمی کاهش و در مراجعین بستری، کمی افزایش نشان داده است؛ به‌طوری که ۶.۵ درصد از مراجعین سرپایی، دارای علائم شبه آنفلوآنزا (ILI) و ۷.۴ درصد از مراجعین بستری، دارای علائم تنفسی شدید (SARI) بوده‌اند. این نسبت‌ها در هفته قبل به ترتیب ۷.۴ و ۶.۹ درصد بوده است. در این نظام مراقبت دیده‌وری، از میان ۱۹۴ نمونه تنفسی اخذ شده از مراجعین با تظاهرات ILI یا SARI، نسبت نمونه‌های مثبت از نظر آنفلوآنزا، نسبت به هفته قبل کاهش و به ۲ درصد رسیده که این نسبت در هفته مشابه سال قبل، ۰.۹ درصد بوده است. همچنین نسبت نمونه‌های مثبت از نظر کووید-۱۹، که در هفته گذشته، آستانه هشدار بالا را پشت سر گذاشته بود، برای پنجمین هفته متوالی افزایش نشان داده و به ۱۷ درصد رسیده است. لذا ضرورت تشدید مراقبت عفونت‌های حاد تنفسی همچنان مورد تاکید ویژه قرار می‌گیرد. این نسبت در هفته مشابه سال قبل ۸.۹ درصد بوده است. بر اساس داده‌های نظام مراقبت غیردیده‌وری آزمایشگاهی، در هفته بیست و ششم سال ۱۴۰۵، مجموعا تعداد ۴۹۰۷ نمونه تنفسی که ۹۵.۹ درصد آنها از بیماران بستری اخذ شده، در آزمایشگاه‌های مولکولی دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور آزمایش شده و از میان آنها ۲.۲ درصد یعنی ۱۰۸ مورد مثبت آنفلوآنزا بوده است. نکته حائز توجه، افزایش ۱۴.۲ درصدی فراوانی نمونه‌های تنفسی آزمایش شده در این هفته، نسبت به هفته قبل است. همچنان تایپ غالب ویروس آنفلوآنزای در گردش در کشور (یعنی حدود ۷۵.۴ درصد)، B است. البته در مقطع زمانی مشابه در سال قبل (۱۴۰۴)، تایپ غالب ویروس A بوده است. از سوی دیگر ۳۲.۴ درصد موارد مثبت آنفلوآنزا به گروه سنی کودکان تعلق داشته‌اند، شامل گروه سنی زیر ۲ سال حدود ۹.۳ درصد، گروه سنی ۲ تا ۵ سال حدود ۱۲ درصد و گروه سنی ۶ تا ۱۵ سال، حدود ۱۱.۱ درصد. درصد مثبت آنفلوآنزا در استان بوشهر با ۲۵.۳ درصد، همچنان بالاتر از آستانه هشدار بالا است. همچنین در استان‌های هرمزگان (۸.۶) و خوزستان (۵.۶) درصد مثبت آنفلوآنزا، از آستانه هشدار پایین یعنی ۵ درصد، بالاتر گزارش شده است. بر اساس نتایج آزمایشات نمونه‌های اخذ شده با هدف دیده‌وری ۲۱ پاتوژن تنفسی در شهریور سال جاری، در میان ۱۲۰ نمونه اخذ شده برای این دیده‌وری، که مربوط به دو استان تهران و هرمزگان بوده است رینوویروس با ۱۶.۷ درصد، کووید-۱۹ با ۱۱.۷ درصد، پاراآنفلوآنزا و سایر کروناها (به جز کووید-۱۹) هر یک با ۴.۲ درصد، بالاترین درصد پاتوژن‌های تنفسی شناسایی شده را تشکیل می‌دادند.

وضعیت جهانی پاتوژن‌های تنفسی

در اواخر تابستان ۲۰۲۶، الگوی گردش ویروس‌های تنفسی در مناطق مختلف جهان ناهمگون است. در حالی که فعالیت جهانی کووید-۱۹ همچنان در مجموع پایین گزارش می‌شود، افزایش فعالیت آن در بخش‌هایی از شرق آسیا و اروپا قابل توجه است. همزمان، فصل آنفلوآنزا در نیمکره جنوبی در حال عبور از دوره اوج است و در شرق آسیا، فعالیت آنفلوآنزا در برخی کشورها به‌طور محسوسی در حال افزایش است. فعالیت RSV در سطح جهانی همچنان عمدتاً پایین است. توجه: مقادیر درصد مثبت شدن پاتوژن‌ها در کشورها به دلیل تفاوت جمعیت تحت مراقبت، نوع نمونه، تعریف مورد و نظام مراقبت دیده‌وری، مستقیماً قابل مقایسه کمی نیستند و عمدتاً برای شناسایی جهت و شدت نسبی روند به کار می‌روند.

واریانت‌های کووید-۱۹

در کره جنوبی، در آخرین گزارش، واریانت‌های PQ.۱.۱.۱۶، NB.۱.۸.۱، BA.۳.۲ و RF.۵ گزارش شده‌اند؛ و در آخرین پایش ژنومیک انجام شده در کشور (مرداد ۱۴۰۵)، واریانت غالب RV.۱ گزارش شده است. البته به دلیل تفاوت پوشش و ظرفیت توالی‌یابی، مقایسه سهم واریانت‌ها بین کشورها باید با احتیاط انجام شود.

چین؛ سیگنال زودهنگام مهم برای پایش ایران

در نظام مراقبت چین، در هفته ۳۷ میلادی، درصد مثبت شدن آنفلوآنزا و کووید-۱۹ در نمونه‌های شبه آنفلوآنزا (ILI) به ترتیب ۱۹.۸ درصد و ۱۲.۵ درصد گزارش شده است. فعالیت کووید-۱۹ روند کاهشی داشته، در حالی که فعالیت آنفلوآنزا در حال افزایش است. تایپ و ساب تایپ غالب B/Victoria و (H۳N۲) بوده است؛ هر چند که سهم ساب تایپ A (H۳N۲) نیز افزایش نشان داده است. در جنوب چین افزایش RSV نیز مشاهده شده است.

کره جنوبی؛ افزایش همزمان آنفلوآنزا و کووید-۱۹

در هفته ۳۷، درصد مثبت شدن آنفلوآنزا در نمونه‌های تنفسی سرپایی به ۲۴.۶٪ رسیده و طی چهار هفته متوالی افزایش داشته است؛ ساب‌تایپ غالب AH (۱N۱) pdm۰۹ بوده است. همزمان نسبت مثبت شدن کووید-۱۹، ۱۴.۲٪ گزارش شده و تعداد بستری‌های ناشی از آن نیز طی چهار هفته افزایش نشان داده است.

استرالیا؛ الگوی متفاوت نیمکره جنوبی

در استرالیا، افزایش پایدار فعالیت آنفلوآنزا از اواخر ماه ژوئیه مشاهده شده و تا اوایل سپتامبر، رسیدن موج به قله به‌طور قطعی ثبت نشده است. در آخرین دوره گزارش‌شده، تایپ غالب آنفلوآنزا A بوده و در میان موارد A که subtype شده‌اند، (H۳N۲) بیشتر از A (۱N۱) pdm۰۹ بوده است.

افزایش پایش روندهای منطقه‌ای

همزمانی عبور کووید-۱۹ از آستانه هشدار در ایران با فعالیت قابل توجه کووید-۱۹ در شرق آسیا و برخی کشورهای اروپایی، ارزش پایش روندهای منطقه‌ای را به عنوان یک سیگنال پیش‌نگر برای ایران افزایش می‌دهد. افزایش زودهنگام فعالیت ویروس آنفلوآنزا در شرق آسیا، مشاهده الگوی متنوع و شدیدا منطقه‌ای تایپ و ساب تایپ آنفلوآنزا (H۱N۱) pdm۰۹A در کره جنوبی؛ A (H۳N۲) B/Victoria در چین؛ A (H۳N۲) در استرالیا؛ و B در ایران)؛ و همزمانی روند افزاینده آنفلوآنزا و کووید-۱۹ در کره جنوبی، بر ضرورت پایش همزمان روند آنفلوآنزا و کووید-۱۹، همراه با تعیین و رصد type/subtype و واریانت‌های در گردش، به منظور تشخیص زودهنگام تغییر الگوی فصل تنفسی در ایران تاکید دارد. فعالیت کووید-۱۹ در کشور، در هفته‌های پیش رو تداوم خواهد داشت؛ اما زمان و ارتفاع قله موج، با دقت قابل پیش‌بینی نیست.

معدن معدن معدن